

... Човѣщина! — промълви той. Толкозъ много ожидаше този день, а ето че сега му е тъй тѣжно! За какво тѣгуваше старецътъ — не би могълъ да каже.

Всѣки кѣтъ отъ тази килия таеше по нѣщо отъ неговитѣ мисли и желанія. Колко неразрешени въпроси за човѣшкия животъ, за сждбата, за доброто, се родиха въ негова умъ презъ това време отъ какъ е тукъ! Колко нѣща той видѣ въ живота на онези, които докарваха въ тази килия! И когато си припомняше кой за какво е осъденъ и кой какъ посрещаше присждата на сжда — убеди се, че най-голѣмото зло за свѣта е, дето човѣкъ никога не иска да признае вината си.

Само единъ затворникъ поз-